

Interesse, og Bourgeoisiets Trang til at klamre sig til alle gamle nedarvede Magter, til Kongedømmet, til Kirken o. s. v., til alt det, som Bourgeoisiet i sin Tid gjorde Revolution imod. Der er sikkert en Sammenhæng. Og for alle de Klasser, for hele den Del af Befolkningen, som i vor Tid synes, Folket trænger til Religion, for hele den Presse, som flyder med religiøse Artikler og Søndagstaler — det gælder snart alle Partiers Presse, dog tror jeg ikke, den socialdemokratiske Presse endnu er kommet ind derpaa, og jeg haaber, den heller ikke skal lade sig friste dertil —, for hele den Geschæft, der i vore Dage drives med Religionen i den kapitalistiske Presse, for hele denne Geschæftsreligiøsitet, som har bestemte sociale Aarsager: de herskende Klassers Angst for det socialdemokratiske Fremskridt, gælder det, at den katolske Opfattelse er den nemmeste. Det er næmest at have noget, som er slaaet fast, at have en Pave — og derfor er der i visse Dele af Bourgeoisiet en Tendens i direkte katolsk Retning —, men ogsaa en Kirkeforfatning, et Koncilium, som slaar fast, hvad man skal tro, saa er man paa den rigtige Vej, saa er der ingen Fare, saa er Religionen en dejlig konservativ Magt, og det er dertil, den skal bruges. Det er det letteste, men det er ikke protestantisk, og den danske evangelisk-lutherske Folkekirke vilde sikkert gaa sin Død, gaa en fuldstændig Stivnen i Møde, hvis den gik over fra det protestantiske til det katolske Princip.

Nu ved jeg ikke, om det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) i Virkeligheden kun vil have § 3 afskaffet, eller om han ogsaa vil drage Konsekvensen deraf. Vi har desværre ikke faaet at vide — det er i det hele taget vanskeligt at faa klar Besked fra det ærede Medlem —, om han senere vil drage Konsekvensen og være med til at ophæve Folkekirken og indføre frikirkelige Tilstande. Det vil, naar dette Spørgsmaal om Folkekirken kastes ind i den grundlovspolitiske Forhandling, have Betydning at faa at vide, hvad der egentlig ligger bag ved, hvad Meningen egentlig er. Hidtil har jeg ikke vidst, at det ærede Medlem var en Tilhænger af Folkekirkens Afskaffelse, tværtimod har der været mange Tegn paa, at han netop var en Tilhænger af en Kirkeforfatning i højklerikal Aand. Hvis man vil læse det Kommissorium, som Ministeriet i sin Tid gav det kirkelige Udvalg, vil man finde, at det gaar i Retning af en virkelig Kirkeforfatning i højgejstlig Aand. Derfor overrasker det i høj Grad at se dette Forslag om § 3's Afskaffelse. Hvor

meget ligger der deri? Hvor meget videre vil man gaa? Det vilde være interessant at faa Besked om, ogsaa for at vide, om det drejer sig om ret uskyldige Ting. For at kunne vide lidt om Udsigten til, om man, naar Fællesudvalget nærmere sig sin Afslutning, og hvis man enes om de politiske Paragraffer, da vil tage lidt med ogsaa af disse Paragraffer, som man kan enes om fra alle Sider, vil det have nogen Betydning at faa at vide, hvor langt det ærede Medlem vil gaa, hvad der er den reelle Mening med dette besynderlige Forslag fra det ærede Medlem, som ellers har været saa konservativ i kirkepolitisk Henseende. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem fra Ringkøbings Interesse for Folkekirken paa et vist Tidspunkt har tabt sig. Hvis det er Tilfældet, kunde jeg tænke mig Tidspunktet. Det var om Aftenen den 20. Maj, da Resultatet af Folketingsvalgene forelaa. Jeg kunde tænke mig, at man fra en vis Side, der hidtil har holdt paa Folkekirken, nemlig saa længe, det var den Side og den Retning, der styrede Folkekirken og kunde indrette det, som den vilde, i det Øjeblik, da man saa den Mulighed, at andre Retninger, at ogsaa de Radikale og Socialdemokraterne her i Landet gennem Statsstyrelsen kunde faa Indflydelse paa Folkekirkens Styrelse, tabte Interessen for den, og at man maaske kunde mene, at netop nu var Tidspunktet til en fuldstændig Adskillelse, for at man ikke skulde risikere, at Folkekirken tabte noget af den konservative, reaktionære Kraft, som den maaske kunde beholde, hvis den blev selvstændig og blev skilt ud, men som man frygtede, den kunde tabe, hvis vi beholdt en Folkekirke, vel at mærke under Ledelse af et stadigt fremadskridende Demokrati. Det vilde være interessant at faa at vide, om det er noget saadant, der har været bestemmende for det ærede Medlems mærkelige kirkepolitiske Omslag.

Jeg ved ikke, om det altsaa er dette nye Punkt, § 3's Afskaffelse, som virkede saa tiltalende paa det ærede 2det Medlem for 7de Landstingskreds, Godsejer Rottbøll. Dette Medlem synes for øvrigt at befinde sig i en mærkelig Uklarhed. Efter at Chefen for det frikonservative Parti i det andet Ting har erklæret sig villig til at forhandle om Regeringsforslaget paa Grundlag af den almindelige Valgret og har udtalt, at han kunde acceptere Udtrykket den lige og almindelige Valgret, som Konseilspræsidenten brugte det — det vil man kunne finde i Rigsdagsstenogrammet —, saa kommer nu Souschefen for det samme Parti og skriver, at han ved ikke, hvad den almindelige